

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“.

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1907.

Leto XXXVII.

V zimski noči.

Zimska noč... Kot lepa misel
pada snežec na zemljo...
V taki noči k moji duši
v vas spomini priplujó.

Duša jim odpira duri
radostnih žarečih lic:
— dobrodošli znanci moji,
ali veste kaj pravljic? —

In spomini tiho tajno,
kot bi pravili skrivnost,
govorijo mi o koči.
kjer preživel sem mladost.

Ko pa sprhne drug za drugim,
bol mi leže na srce —
neutešna hrepenenja
v svetlih solzah zaiskre...

Rastko Staroselski.

Deci.

Le vesêli, deca draga,
se mladostnih dni,
oj, saj kratko, kratko dobo
človek mlad živi...

Leto gre za letom v večnost
in za dnevom gine dan,
starost čez mladostne cvete
skoraj zgrne prt teman.

Le spomini dni mladostnih
v duši nas ne zapusté,
le spomini dni mladostnih
stara leta nam sladé.

In tedaj želimo zopet
zlata leta si nazaj,
pa nikdar se ne povrne
v srca nam mladostni raj.

Oj, zato vesêli, deca,
se mladostnih dni!
Vedi: enkrat le v življenju
zlata nam mladost žari!...

Zvonimir.